

[Boligministeren.]

eller nedsætte lejen. Det ændringsforslag, som det ærede medlem hr. Kai Moltke har stillet, går jo i første række, som det ærede medlem selv sagde, kun ud på en registrering af indgåede lejeaftaler i allerede bestående lejemål samt nye lejemål. Og hvad så? Ja, så skal man undersøge og bearbejde disse anmeldelser, og på grundlag heraf skal, som det siges i ændringsforslaget, boligministeren udarbejde normer for, hvad der må anses for at være rimelig leje. Når det ærede medlems § 108a skal erstatte lovforslagets § 108a, så vil det sige, at bestemmelsen kommer til at stå alene, for hvad skal der så videre ske? Hvad skal de udarbejdede normer så anvendes til? Det ærede medlems ændringsforslag indeholder jo ingen retningslinjer, ingen bemyndigelse, ingen kompetence til nævnet med hensyn til, hvad de omtalte normer skal benyttes til. Sådan læser jeg det ærede medlems ændringsforslag. Det er i hvert fald ingen helhedsløsning; det er knap og nap en halv.

Axel Ivan Pedersen: I debatten fremførte det ærede medlem hr. Ib Thyregod den bemærkning, at loven først ville få virkninger i løbet af halvandet år. Det er jo for så vidt rigtigt, når man tænker på selve huslejen. Der kommer imidlertid en virkning af denne lovgivning, som jeg har nok så megen interesse for. Det er den, at der i planlægningen af nybyggeri tages et vist hensyn til, at den fremtidige leje skal kontrolleres, sådan at dette nybyggeri må kunne forme sig således, at huslejedenelsen bliver af en sådan størrelsesorden, at lejerne kan betale de huslejer, der bliver forlangt.

Dernæst har det ærede medlem hr. Thestrup citeret en artikel, som overformynder Thomsen har skrevet i Berlingske Tidende om den processuelle nydannelse, hvis jeg må bruge det udtryk, i boligsager. Jeg skal blot hertil sige, at jeg ikke mener, at den foreslåede bestemmelse umuliggør en saglig og rigtig afgørelse på enstemmigt grundlag i huslejenævnene, og for så vidt noget sådant finder sted, vil det jo ikke blive nødvendigt med nogen appel fra huslejenævnene til boligretten.

I øvrigt vil jeg gerne gøre det ærede medlem opmærksom på de bemærkninger, jeg gjorde ved første behandling om den bud-

getbehandling, der har fundet sted i Frederiksberg kommunalbestyrelse, ved hvilken lejlighed man talte om huslejeansættelserne i nybyggeri. Det viser sig nemlig, at det er den selvsamme overformynder, som i Frederiksberg kommunalbestyrelse har fremsat nogle udtalelser, hvoraf det tydeligt fremgår, at han i hvert tilfælde ikke er uenig med mig i betragtningerne om nødvendigheden af en vis kontrol med lejen i nybyggeri.

Til det ærede medlem hr. Kai Moltke vil jeg gerne sige, at med debatten om de forrige sager på dagsordenen i erindring, hvor socialistisk folkepartis ordfører optrådte meget fornærmet over, at min partifælle det ærede medlem hr. Niels Mørk havde betegnet de ændringsforslag, socialistisk folkeparti havde stillet til de forslag, der behandlede, som paradeforslag, kan jeg ikke lade være med at drage en parallel. Når jeg for mit vedkommende gav udtryk for, at de tanker, som er nedlagt i det ændringsforslag, som det ærede medlem har stillet til det foreliggende lovforslag, må vente til lejelovens revision, der jo som bekendt kommer i løbet af et års tid, forekom det mig i og for sig en lille smule mærkeligt, at det ærede medlem hr. Kai Moltke blev fornærmet herover. Jeg synes oprigtigt talt, at det er en lille smule krukkeri, der vises fra socialistisk folkeparti her i dag. Særlig synes jeg da, at det var det fra det ærede medlem hr. Kai Moltkes side på baggrund af, at det ærede medlem brugte al sin taletid til subjektive betragtninger og overhovedet ikke talte om det lovforslag, som er til behandling. Det havde ellers klædt det ærede medlem, hvis han havde anvendt en lille smule af sin tid til at give udtryk for, hvad han formentlig er enig med mig i, at lovforslaget trods alt er et fremskridt.

Ib Thyregod: Jeg har kun en enkelt bemærkning om den tekniske fremgangsmåde, som den højtærede boligminister var inde på. En retssag foregår efter retsplejeloven normalt på den måde, at hver part nedlægger sin påstand og argumenterer for denne påstand, og retten træffer så sin afgørelse efter påstandene, således at denne afgørelse skal ligge inden for disse påstande, det, som man betegner som dispositions- og forhandlingsmaksimen. Men i de retssager,